

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karla Kosteckého a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce **E.K.**, bytem XX, zastoupeného JUDr. Milanem Kružíkem, CSc., advokátem se sídlem AK Příkop 2a, 604 27 Brno, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, za účasti JUDr. V. P., XX, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2013, č. j. KULK 79151/2012,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 16. 1. 2013, č. j. KULK 79151/2012, s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoba na řízení zúčastněná n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Nový Bor ze dne 19. 11. 2012, č. j. MUNO 67204/2012. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl zamítnut návrh nájemce honitby JUDr. V.P. (osoba na řízení zúčastněná) na ustanovení žalobce mysliveckým hospodářem v honitbě L..

Žalobce nesouhlasil s tím, že správní orgány zamítly návrh nájemce honitby na jeho ustanovení mysliveckým hospodářem, protože nesplňuje podmínku bezúhonnosti. Správní orgány nesprávně dovodily, že mají-li právo při posuzování bezúhonnosti mysliveckého hospodáře vyžádat si dle § 35 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, opis z jeho Rejstříku trestů, pak je tím myšleno uplatnění stejného pravidla při posuzování bezúhonnosti jako u myslivecké stráže dle § 12 odst. 5 zákona o myslivosti. Žalobce připomněl, že jeho odsouzení bylo zahlazeno, proto se na něj ve smyslu § 106 trestního zákona hledí, jako by odsouzen nebyl. K zahlazení v jeho případě došlo uplynutím doby, a jestliže nespáchal žádné přestupky na úseku myslivosti, je ve smyslu § 35 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti osobou

bezúhonnou. Pokud městský úřad a žalovaný k zahlázení odsouzení nepřihlédli, překročili zákon, neboť na žalobce měli hledět jako na kandidáta bezúhonného ve smyslu § 35 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti. Toto ustanovení přímo odkazuje na § 12 odst. 4 téhož zákona, vztahujícího se k podmínkám pro ustanovení myslivecké stráže. Přitom podmínky bezúhonnosti u myslivecké stáže jsou zpřísněny ustanovení § 12 odst. 5 zákona o myslivosti, kde je pro mysliveckou stáž stanoveno, že k zahlázení odsouzení dle trestního zákona se nepřihlíží. Pokud by podle tohoto ustanovení mělo být postupováno i v případě mysliveckého hospodáře, zákon by tak stanovil. Žalobce tak odkázal na důvodovou zprávu k novele zákona o myslivosti č. 59/2003 Sb., podle níž myslivecký hospodář není oproti myslivecké stráži veřejným činitelem, a proto je nesprávné, pokud by pro něj byla uplatňována stejná kritéria. Navíc Policie ČR provádí šetření zejména spolehlivosti a bezúhonnosti uchazečů o zbrojní průkaz ve smyslu zákona o zbraních a střelivu, není dán důvod, aby byl myslivecký hospodář stejné proceduře podroben dvakrát. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a požadoval náhradu nákladů řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvedl, že jeho rozhodnutí bylo potvrzeno v přezkumném řízení Ministerstvem zemědělství pod č. j. 19444/2013-MZE-16231.

Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud ověřil tyto, pro danou věc rozhodné skutečnosti:

Dne 22. 8. 2012 vyzval městský úřad uživatele honitby L. JUDr. V.P. k podání návrhu na ustanovení mysliveckého hospodáře. Dne 5. 9. 2012 podal tento nájemce návrh na ustanovení žalobce mysliveckým hospodářem. Mimo jiné byl doložen výpis z evidence Rejstříku trestů žalobce, v němž nejsou informace o odsouzení dotčené osoby. Městský úřad si vyžádal opis z evidence Rejstříku trestů, v němž bylo vedeno odsouzení žalobce rozsudkem Okresního soudu v Šumperku s poznámkou, že žalobce se osvědčil dne 17. 8. 1999. Žalobce se v průběhu správního řízení vyjádřil ve smyslu, že splňuje podmínky § 35 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti, neboť mu stačí čistý výpis z Rejstříku trestů. Namítal, že zákonem č. 59/2003 Sb. byly změněny podmínky bezúhonnosti pro mysliveckého hospodáře, a to stejně jako pro žadatele loveckého lístku, tedy že postačí již výpis z Rejstříku trestů. Do správního spisu bylo založeno sdělení Okresního soudu v Šumperku ze dne 18. 10. 2012 o tom, že se žalobce dopustil úmyslného trestného činu, odsouzení je zahlázeno.

Rozhodnutím ze dne 19. 11. 2012 městský úřad zamítl návrh na ustanovení žalobce mysliveckým hospodářem v honitbě L. Rozhodnutí odůvodnil tím, že pro ověření bezúhonnosti dle § 35 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti si v souladu s § 35 odst. 2 zákona o myslivosti vyžádal opis z evidence Rejstříku trestů, z něhož ve spojení se sdělením Okresního soudu v Šumperku zjistil, že žalobce byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestní čin. Dovodil, že žalobce nesplňuje podmínku bezúhonnosti dle § 35 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti s tím, že k prokázání této podmínky si má vyžádat opis z evidence Rejstříku trestů. Výpis z evidence Rejstříku trestů k ověření podmínky bezúhonnosti mysliveckého hospodáře se vztahoval k úpravě zákona o myslivosti, která je již neplatná, a to ve znění zákona č. 59/2003 Sb. Ta byla platná od 28. 2. 2003 a podle ní k ověření bezúhonnosti pro výkon funkce mysliveckého hospodáře postačoval výpis z Rejstříku trestů. V platnosti je změna č. 124/2008 Sb., zákon o Rejstříku trestů a dalších zákonech, kterou

došlo ke změně zákona o myslivosti, kdy se k prokázání bezúhonnosti podle § 35 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti předloží opis z evidence Rejstříku trestů. V odvolání žalobce namítal shodné skutečnosti jako v žalobě.

Žalobou napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. Žalovaný se ztotožnil s právním názorem městského úřadu, v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že posouzení bezúhonnosti osoby navrhované na mysliveckého hospodáře dle § 35 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti s odkazem na § 12 odst. 4 zákona o myslivosti, je blíže specifikováno v § 35 odst. 2 zákona o myslivosti, podle něhož si orgán státní správy, který rozhoduje o ustanovení mysliveckého hospodáře, k ověření bezúhonnosti vyžádá opis z evidence Rejstříku trestů. Z toho je patrné, že při posuzování bezúhonnosti se nepřihlíží k zahlázení odsouzení podle zvláštního trestního zákona. Zatímco zákon o myslivosti pro posouzení podmínky bezúhonnosti u žadatelů o vydání loveckého lístku vyžaduje dle § 47 odst. 4 zákona o myslivosti výpis z evidence Rejstříku trestů, a tudíž přihlíží k zahlázení odsouzení podle zvláštního zákona, pro ustanovení mysliveckých stáží a mysliveckých hospodářů se k posouzení bezúhonnosti vyžaduje opis z evidence Rejstříku trestů. Byť ve vztahu k mysliveckému hospodáři není explicitně uvedeno jako v § 12 odst. 5 zákona o myslivosti, že při posouzení bezúhonnosti se nepřihlíží k zahlázení odsouzení podle zvláštního zákona, bylo by neúčelné, aby si správní orgán vyžádal opis z Rejstříku trestů a přitom přihlížel k zahlázení odsouzení dle trestního zákona. Zákon o myslivosti neposuzuje bezúhonnost shodně s trestním zákonem. Žalovaný odkázal na to, že dle opisu z Rejstříku trestů ve spojení se sdělením Okresního soudu v Šumperku o odsouzení žalobce pro úmyslný trestní čin s dovětkem, že odsouzení je ze zákona zahlázeno, vyplývá, že žalobce nezbytnou podmínku bezúhonnosti dle § 35 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti nesplňuje a za současné právní úpravy jej nelze ustanovit mysliveckým hospodářem.

Právní názor vyslovený městským úřadem a žalovaným potvrdilo Ministerstvo zemědělství ve sdělení ze dne 4. 4. 2013, č. j. 19444/2013-MZE-16231, kterým k podnětu žalobce neshledalo podmínky k přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s., vycházejí přitom ze skutkového a právního ústavu v době rozhodování správního orgánu dle § 75 odst. 1 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci bylo rozhodováno bez nařízení ústního jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobce i žalovaný s tímto postupem vyslovili souhlas.

Skutkové okolnosti nebyly mezi účastníky řízení sporné. Žalobce byl odsouzen pro úmyslný trestný čin rozsudkem Okresního soudu v Šumperku, dle výpisu z evidence Rejstříku trestů i sdělení zmíněného okresního soudu je jeho odsouzení zahlázeno. Spornou otázkou je otázka právní, a to zda u něj byla splněna podmínka bezúhonnosti dle § 35 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti pro ustanovení do funkce mysliveckého hospodáře.

Pro posouzení sporné právní otázky jsou podstatná následující ustanovení zákona o myslivosti.

Podle § 35 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti ve znění zákona č. 124/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, účinného od 1. 7. 2008, je mimo jiné předpokladem pro zastávání funkce mysliveckého hospodáře *bezúhonnost* osoby s odkazem na ustanovení § 12 odst. 4 (jedná se o ustanovení, které se vztahuje k ustanovení myslivecké stráže a podle něhož za bezúhonného se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo uznán vinným ze spáchání přestupku na úseku myslivosti nebo komu byla pravomocně uložena pokuta podle tohoto zákona), s dovětkem, že *k uloženým pokutám za přestupky na úseku myslivosti a k pokutám za přestupky uložené podle tohoto zákona se nepřihlíží, pokud od právní moci rozhodnutí o jejich uložení uplynuly 2 roky*. Podle § 35 odst. 2 zákona o myslivosti *orgán státní správy myslivosti, který rozhoduje o ustanovení mysliveckého hospodáře, si k ověření bezúhonnosti podle odstavce 1 písm. c) vyžádá podle zvláštního právního předpisu opis z evidence Rejstříku trestů* (v elektronické podobě). Ke splnění podmínky bezúhonnosti je také třeba předložení čestného prohlášení, jímž fyzická osoba prokáže, že na úseku myslivosti jí nebyla pravomocně uložena sankce za spáchání přestupku podle zákona o přestupcích, ani jí nebyla pravomocně uložena pokuta podle tohoto zákona s tím, že k uloženým sankcím za přestupky na úseku myslivosti a k pokutám za přestupky uložené podle tohoto zákona se nepřihlíží, pokud od právní moci rozhodnutí o jejich uložení uplynuly 2 roky.

Bezúhonnost jako podmínka pro ustanovení do funkce mysliveckého hospodáře je tedy definována odkazem na bezúhonnost stanovenou pro mysliveckou stráž. I pro ověření podmínky bezúhonnosti je správní orgán rozhodující o ustanovení myslivecké stráže oprávněn podle § 12 odst. 5 cit. zákona vyžádat si *opis* z evidence Rejstříku trestů (rovněž v elektronické podobě). Přitom je v ustanovení § 12 odst. 5 věta druhé cit. zákona výslovně stanoveno, že *při posuzování bezúhonnosti se nepřihlíží k zahlázení odsouzení podle zvláštního zákona* (s odkazem na § 69 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon).

Pro úplnost soud uvádí, že bezúhonnost osoby je rovněž posuzována pro účely vydání loveckého lístku. Bezúhonnost podle § 47 odst. 3 písm. d) zákona o myslivosti je také definována s odkazem na ustanovení § 12 odst. 4 ovšem s tím rozdílem, že podle § 47 odst. 4 cit. zákona *si orgán státní správy myslivosti, který vydává lovecké listky, si k ověření bezúhonnosti podle odstavce 3 písm. d) vyžádá podle zvláštního právního předpisu výpis z evidence Rejstříku trestů*. Dále je jako shodně jako v ustanovení § 35 odst. 2 zákona o myslivosti stanoveno, že ke splnění podmínky bezúhonnosti je také třeba předložení čestného prohlášení, jímž fyzická osoba prokáže, že na úseku myslivosti jí nebyla pravomocně uložena sankce za spáchání přestupku podle zákona o přestupcích, ani jí nebyla pravomocně uložena pokuta podle tohoto zákona s tím, že k uloženým sankcím za přestupky na úseku myslivosti a k pokutám za přestupky uložené podle tohoto zákona se nepřihlíží, pokud od právní moci rozhodnutí o jejich uložení uplynuly 2 roky.

Předchozí právní úprava zákonných předpokladů pro ustanovení do funkce mysliveckého hospodáře účinná do 30. 6. 2008 byla poněkud odlišná. Zákonem č. 59/2003 Sb. byla s účinností od 28. 2. 2003 novelizována i ustanovení týkající se mysliveckého hospodáře. Nejenže bylo nově stanoveno, že k prokázání bezúhonnosti se dle § 35 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti předloží pouze výpis z evidence Rejstříku trestů [tedy nikoli opis, jako dosud dle § 12 odst. 5 ve spojení s § 35 odst. 6 zákona o myslivosti ve znění

do 27. 2. 2003, a jako následně dle § 35 odst. 2 zákona o myslivosti ve znění účinném od 1. 7. 2008], zároveň bylo v § 35 odst. 6 zákona o myslivosti zakotveno, že pro ustanovení mysliveckého hospodáře platí obdobně § 12 odst. 3, tedy nikoli i § 12 odst. 4 až 6, jako tomu bylo do 27. 2. 2003. K této novelizaci (a tedy nikoli další účinné od 1. 7. 2008 učiněné zákonem č. 124/2008 Sb. v souvislosti s novou úpravou Rejstříku trestů) byla vydána právě ta důvodové zpráva, na kterou žalobce odkazuje a která hovořila o tom, že myslivecký hospodář není veřejným činitelem jak myslivecká stráž, a je proto nesprávné, aby byla uplatňována stejná kritéria, pokud také Policie ČR provádí šetření spolehlivosti a bezúhonnosti dle zákona o zbraních a střelivech.

Tento úmysl zákonodárce odlišit podmínky pro ustanovení do funkce mysliveckého hospodáře a do funkce myslivecké stráže již v důvodové zprávě k další novelizaci ustanovení § 35 zákona o myslivosti vyjádřen nebyl. Důvodová zpráva k zákonu č. 124/2008 Sb. v části týkající se novelizace některých ustanovení zákona o myslivosti zmiňovala legislativně technickou úpravu (zjevně související s možností předávání žádostí i výstupů z evidence Rejstříků trestů v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup) ve vztahu k novelizovaným ustanovením § 35 a § 47 zákona o myslivosti a jasně komentovala povinnost orgánu rozhodujícího dle § 35 zákona o myslivosti vyžádat si opis z evidence Rejstříku trestů pro prověření bezúhonnosti ve vztahu k funkci mysliveckého hospodáře, zatímco pro posouzení podmínky bezúhonnosti pro vydání loveckého lístku hovořila o povinnosti vyžádat si výpis z evidence Rejstříku trestů.

Z uvedeného plyne, že s účinností od 1. 7. 2008 byla stanovená podmínka bezúhonnosti dle § 35 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 12 odst. 4 zákona o myslivosti pro ustanovení osoby do funkce mysliveckého hospodáře opět zpřísněna. Zákonodárce orgánu státní správy rozhodujícímu o ustanovení do funkce mysliveckého hospodáře v ustanovení § 35 odst. 2 cit. zákona výslovně uložil povinnost vyžádat si k prověření podmínky bezúhonnosti opis z evidence Rejstříku trestů, nikoli výpis, jak zůstalo zachováno pro případ prověření bezúhonnosti pro účely vydání loveckého lístku. Z vyžádaného opisu z evidence Rejstříku trestů ve spojení se sdělením Okresního soudu v Šumperku vyplynulo, že žalobce byl odsouzen za úmyslný trestný čin. Jestliže tedy byl žalobce pravomocně soudem odsouzen za úmyslný trestný čin, nesplňuje podmínku bezúhonnosti pro ustanovení do funkce mysliveckého hospodáře dle § 35 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 12 odst. 4 zákona o myslivosti, podle něhož se za bezúhonného nepovažuje také ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Skutečnost, že se na žalobce ve smyslu § 70 odst. 1 trestního zákona č. 141/1969 Sb., resp. § 106 trestního zákoníku hledí, jako by nebyl odsouzen, na věci nic nemění. Zahlazení odsouzení má právní důsledky pro pachatele v oblasti trestního práva a stav, kdy se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen, nelze ztotožňovat s bezúhonností fyzické osoby. Bezúhonnost je definována odlišně pro účely řady veřejnoprávních předpisů (viz např. bezúhonnost pro účely zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivech) a k jejímu prověření jsou správní orgány povinny vyžádat se příslušný výstup z evidence Rejstříku trestů. Výpis z evidence Rejstříků trestů je vyžadován v případech, kdy se k zahlazení odsouzení přihlíží, neboť není na správním orgánu, aby si další skutečnosti pro takové posouzení zjišťoval a případně vyhodnotil. Opis z evidence Rejstříku trestů naopak tam, kde správní orgán k účinkům zahlazení odsouzení (případně k jiným případům, v nichž nastává

účinek, že se se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen) pro posuzování bezúhonnosti fyzické osoby nepřihlíží.

Nedoplnil-li zákonodárce současně s novelou ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) a § 35 odst. 2 zákona o myslivosti dovětek o nepřihlížení k zahlázení odsouzení, jedná se spíše o legislativní nedůslednost, nikoli záměr, z něhož by bylo možné dovodit, že podmínka bezúhonnosti a její prověřování pro ustanovení osoby do funkce mysliveckého hospodáře je stejné jako pro účely vydání loveckého lístku a žalobci postačí „čistý“ výpis z evidence Rejstříku trestů, jak se toho dovolává.

Soud má za to, že městský úřad a žalovaný při posouzení bezúhonnosti žalobce pro účely ustanovení do funkce mysliveckého hospodáře postupovali v souladu s § 35 odst. 1 písm. c) a § 35 odst. 2 zákona o myslivosti, žaloba byla zamítnuta jako bezdůvodná dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 18. října 2013.

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu